

[Elsa-Merete Ross.]

12 års grænsen. I Sverige er den i øvrigt 11 år; det viser netop den usikkerhed, der findes på dette område.

Jeg ville derimod tro, at en 16 års grænse bør drøftes meget indgående. Gerhard Nielsen skriver, at der ikke er undersøgelsesresultater, som særlig begrundet en adskillelse omkring 16 år, men der er heller ikke oplyst noget, der går imod denne adskillelse. Det forekommer mig, at censurens opgave må være at bedømme, om den enkelte film er skadelig for børn under 16 år. Man ved, at filmforbruget ligesom i andre lande stiger fra 14-15 års alderen og kulminerer i 17-19 års alderen, og at mange går i biografen flere gange om ugen. Da film med et voldsomt og spændende forløb er de mest søgte, er man i visse kredse bange for, at der er en risiko for den kumulative, den ophobende virkning af et storforbrug af sådanne film. Men er det en opgave, censuren som sådan skal tage stilling til? Er det ikke et social-psykologisk-pædagogisk problem? Selv om ungdomscensuren bliver opretholdt, ved man ikke, hvad der skal stilles op med den flod af voldspåvirkninger, som selv censuren lader slippe igennem. Det er altså et langt dybere problem, som ikke løses ved at opretholde aldersgrænsen 16 år. Filmens virkning, i hvert fald på det meningsdannende område, synes at være meget afhængig af den betydning, den toneangivende eller føreren i en gruppe har for de andres meningsdannelse. Med et citat fra Gerhard Nielsen:

„Vi ved først, hvad vi mener, når vi får at vide, hvad vi skal mene. Gruppe-tilhør spiller en afgørende rolle for, hvilke virkninger en film har.“

Og endelig for igen at citere Gerhard Nielsen, denne gang fra hans afsnit i radiosen grundbog om film:

„Endnu har film ikke bevist den samme påvirkning som det skrevne ord og teatret.“

Her bør man efter min mening også have de mange kulørte hæfter og tegneserier i erindring. Jeg tror, at mange 14-årige gerne vil være selvstændige og demonstrere det ved at være sammen med jævnaldrende uden for hjemmet. Men der er mangel på

klubber og ungdomslokaler, og derfor bliver biografen, ikke alene på grund af filmens indhold, et sted, hvor man tyr hen for at være sammen med jævnaldrende. Dette sociale synspunkt mener jeg også må tages i betragtning.

Jeg har megen sympati for den svenske gruppes udtalelse om, at en pædagogisk godt planlagt oplysningsvirksomhed, som overlader ansvaret for børnenes filmkonsumtion til forældrene, ud fra visse synspunkter ville fungere som et bedre profylaktisk alternativ end forbud, knyttet til bestemte aldersgrænser, især hvis børn under en vis alder kun fik adgang til biografen sammen med forældrene og kun fik lov til at gå alene til særlige børnefilm.

Både den svenske og den danske rapport finder det ønskeligt, at filmkundskab indføres i skolerne. Jeg synes, det ville være endnu vigtigere at give forældrene filmkundskab, eventuelt via TV, og dér ikke bare oplyse om films opbygning og kvalitet, men i særlig grad formidle de erfaringer, man trods alt har om, hvordan børn af forskellige typer og specielt børn, der ikke er følelsesmæssigt stabile, må formodes at reagere på forskellige arter af optrin i film, så forældrene kunne overtage den individuelle beskyttelse, som kun kan udøves meget groft af en statslig censur, selv om den som foreslået i lovforslaget skulle bestå af medlemmer med psykologisk og pædagogisk uddannelse.

Det ville måske være en fordel, hvis der blev indført, hvad den svenske forskningsgruppe kalder en varedeklaration for hver film, som vises offentligt. Voksne kunne så undgå at se film, som de ved, de ville oprøres af. Hvis en sådan bestemmelse kunne indføres, mener svenskerne, at samfundet til vejledning for forældrene ligeledes burde indføre en form for varedeklaration, som oplyste om karakteren af de film, som ville blive set af børn.

Jeg skal ikke i dag på mit partis vegne lægge mig fast hverken på bibeholdelse eller ophævelse af 12 eller 16 års grænsen. Der er så umådelig mange problemer knyttet til dette spørgsmål, som jeg slet ikke har kunnet nå at komme ind på i dag, og i øvrigt også til andre spørgsmål i lovforslaget, at det kun er godt, at vi har en